centras

architektūra
interjeras
dizainas
mada

interjeras.lt
infashion.lt

centras

Kaina 8,99 Lt

ISSN 1392-6063

ŠILTASIS MINIMALISTAS

Fotografijos – „Paul McAneary Architects Ltd."

Interviu – Juliaus Vladičkos

Minimalizmą architektūroje, kaip ir bet kurioje meno srityje, ko gero, galime drąsiai vadinti šiuolaikine klasika. Savo paprastumu bei funkcionalumu žavinti architektūros forma vis labiau plinta visame pasaulyje. Stilius, greičiausiai atklydęs iš Japonijos, yra ypač artimas jaunesnės kartos architektams. Kalbiname vieną iš jų – architektą Paulą McAneary (g. 1973 m.), kuris architektūros žinių sėmėsi tiek Rytuose, tiek Vakaruose, rado bendrą kalbą ir su „šiuolaikinės architektūros minimalizmo tėvu" tituluojamu Johnu Pawsonu. O vykdydamas veiklą Londone dažnai susiduria su klasika, su kuria, pasak pašnekovo, kovoti nereikia...

Kaip nusprendėte tapti architektu?

Žinojau, kad noriu būti architektu nuo 12 metų. Aš kūriau nuo pat mažens bei mėgavausi pačia kūrybos mintimi: atsimenu, kai būdamas šešerių kūriau automobilį vaiko akimis. Kiekvienas mano gyvenimo sprendimas buvo susijęs su architekto profesija. Visada yra gera žinoti, ką nori daryti: taip galima susitelkti.

Dar nuo architektūros studijų laikų pradėjote kaupti tarptautinę patirtį. Kiek žinau, ji prasidėjo Honkonge ir tęsėsi Japonijoje. Ko pasisėmėte iš šių kraštų? Ar jaučiate skirtingų kultūrų įtaką savo darbuose?

Japonija yra unikali, nėra kitos tokios vietos pasaulyje. Japonija vystėsi atskirai nuo likusio pasaulio, tačiau išsaugojo savo itin žavias tradicijas. Tai vieta, pradinis taškas, kur gimė minimalizmas. Viskas yra taip puikiai suderinta: nuo grafinio dizaino iki augų kompozicijų, viskas yra daug giliau estetiškai apsvarstoma nei paprastai likusiose išsivysčiusiose pasaulio šalyse. Aš žaviuosi jų natūralių medžiagų panaudojimu minimalistiniame dizaine.

Honkonge išmokau, kaip reikia veikti greitu tempu energingoje aplinkoje. Honkonge, kaip profesionalas, tu arba plauki, arba skęsti, čia nėra tarpinės padėties, čia negali tiesiog plūduriuoti – labai svarbu išmokti dirbti greitai ir efektyviai. Tiesą pasakius, tai suteikia daugiau pasitenkinimo. Dirbdamas Honkonge tampi „įelektrintas". Honkongas yra tartum galimybių šalis: man, patekus tiesiai į veiksmo sūkurį, buvo suteiktos fantastiškos galimybės. Manau, tai geriausias būdas išspausti geriausioms žmogaus savybėms, o žmogus mėgsta jausti savo, kaip asmenybės, augimą.

Po to, kai buvote pripažintas Karališkojo britų architektų instituto (RIBA), jūs pradėjote dirbti su „šiuolaikinės architektūros minimalizmo tėvu" tituluojamu Johnu Pawsonu. Kaip susikirto jūsų keliai? Ar jaučiate p. Pawsono įtaką savo stiliuje? Ar vis dėl to jūsų stilių panašumai ir suvedė jus?

Kuomet priklausiau Architektūros asociacijai, buvau išrinktas į jos tarybą ir, laikui bėgant, Garbės sekretoriumi. Tada susipažinau su daugybe pasižymėjusių architektų bei architektūros bendruomenės narių. Po Architektūros asociacijos tapau nepriklausomu darbuotoju, o visi mano pirmieji projektai buvo minimalistiniai. Taigi, tai nebuvo atsitiktinumas, jog susipažinome su Johnu Pawsonu, ir man išties pasisekė, kad jis pasiūlė darbą savo dešimties dizainerių studijoje. Aš labai daug išmokau dirbdamas pas Pawsoną.

Išėjęs iš Pawsono studijos ir vedamas natūralaus progreso įkūriau savo nuosavą studiją bei, priimdamas Johno įtaką, vysčiau „Paul McAneary Architects" darbus specifine kryptimi: plėtojau minimalizmą, analizuodamas bei kritikuodamas tuometinius minimalistinius projektus. Taip vystėsi mano paties projektai, nekalbant apie baltas sienas ir šviesias grindis – visa tai susiję su daug tvaresniu, natūraliu ir dažniausiai šiltu minimalizmu.

Kaip nusprendėte įkurti savo studiją?

Aš visuomet norėjau turėti savo architektūros ir dizaino studiją. Tai buvo mano pagrindinis tikslas, todėl klausimas niekada nebuvo „kaip", o „kada" turėčiau ją įkurti.

Nejskaitant architektūros, jūs taip pat kuriate dizainą. Kokią dalį jūsų veiklos užima dizainas? Kaip apibūdintumėte savo dizainą?

Mano kompanijoje kuriame labai įvairų dizainą: grafinį dizainą, tipografiją, apšvietimo dizainą, baldų dizainą, produkto dizainą; netgi kalbant apie tai, kaip kuriame mūsų vaizdo siužetus ar mūsų tinklalapį, viskas turi tą pačią dizaino filosofiją. Minimalizmo taisyklė yra sumažinti formą iki mažiausio bruožų kiekio. Ši filosofija yra akivaizdi, žvelgiant į mūsų lo-

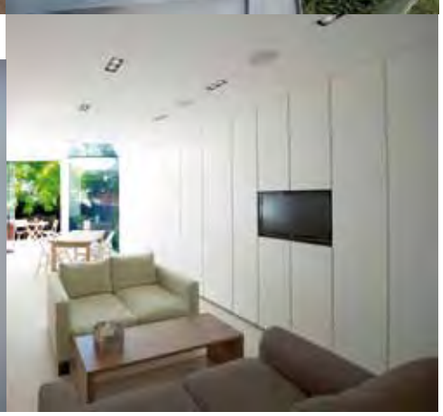

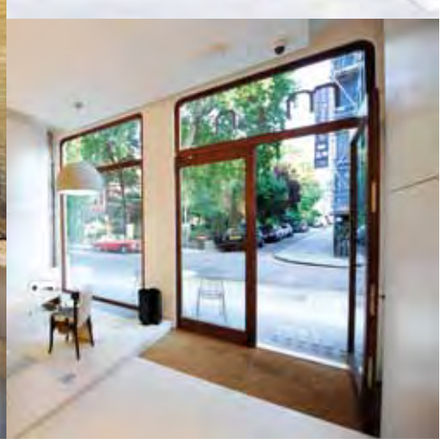

gotipo šriftą: siekėme sukurti kiek įmanoma minimalesnį šriftą. Baldai ir šviestuvai taip pat dalijasi ta pačia idėja, skirtumas tarp daikto virsmo fiziniu objektu ir jo buvimo kompiuterio monitoriuje yra tas, kaip supranti tektoniką.

Mes praleidžiame daugiau laiko vystydami dizainą nei bet kurioje kompanijoje, kurioje buvau dirbęs. Norime tirti naujas idėjas, tolinti ribas, dirbant su gamintojais bei rangovais, kad išvystytume visus elementus, sudarančius dizaino objektą, – ar tai būtų namas, šviesa ar kėdė. Mes siekiame tobulėti savo veikloje bei gamindami savo produkciją. Neseniai baigtame projekte „Tex-Tonic House 1“ sukūrėme naują medžiagą – liejamą medžio bronzą. Medis buvo nušlifuotas, panaikinus per vasarą užaugusį sluoksnį, tam kad išryškintų maksimalią tekstūrą, tada buvo pagamintas bronzos liejinys, ant kurio, panaudojus rūgštį, buvo išgauta pajuodinta bronzinė apdaila. Galiausiai rievės buvo nudažytos bronza tam, kad būtų sukurti bruožai, kurie pabrėžtų medienos tekstūrą. Tai buvo ilgas procesas, tačiau tai reiškė, kad pasiekėme geriausią dizaino rezultatą mūsų klientui.

Dabar dažnai susiduriate su renovacija. Kokių sunkumų bei iššūkių čia iškyla?

Londone yra daug saugomų teritorijų, ir mūsų kompanija dažnai susiduria su saugomais pastatais, o tai reiškia, kad jie saugomi tiek viduje, tiek išorėje. Mūsų planavimo sistema tariamai yra pati griežčiausia ir reikliausia sistema pasaulyje.

Eksperimentuodami mūsų statybų projektuose supratome, kad šiuolaikinė architektūra veikia geriausiai, kai yra supriešinama su senąja. Tai veikia, nes šiuolaikinė architektūra yra minimalistinė, ji nekovoja su klasikiniu istoriniu kontekstu. Mes ypač mėgstame įterpti berėmes jungtis tarp naujo ir seno, kaip, pavyzdžiui, pridedant stiklą prie senų plytų ar akmens. Architektūrinis efektas turi būti erdvus, tartum stiklinė muziejaus vitrina, kurioje slypi artefaktas. Naujo ir seno susilietimo taškas sutvirtiną trapumą, šiuolaikinės medžiagos naujumą.

Kalbant apie sunkumus, iššūkius, nenuspėjamas situacijas ir t. t., kuris jūsų projektas labiausiai įstrigo atmintyje arba buvo pats emocionaliausias ir kodėl?

Kiekvienas projektas yra unikalus ir ypatingas. Kiekvienas projektas, nesvarbu, koks didelis ar mažas, turi savitą dvasią, ypatingą elementą, dėl kurio vystymo eikvojame savo laiką bei pastangas. Tai ir yra varomoji jėga, progresuojant mums kaip architektų komandai. Kai kurie iššūkiai didesni nei kiti, bet galiausiai jie baigiasi. Nėra dviejų vienodų projektų, kiekvienas klientas yra skirtingas, todėl mūsų dizainas tai atspindi.

Kokia yra studijos „Paul McAneary Architects“ ateitis?

Šiuo metu vystome keletą užsakymų riboto tiražo baldams, norime pasitelkti internetą, kad pasiektume platesnio spektro žmonių dėmesį. Manome, kad tai išties įdomi idėja, kurią toliau tirsime šiemet.

Taip pat išleisime naujų jaudinančių kultūrinių bei komercinių projektų, tokių kaip meno galerija centriniame Londone bei butikas-viešbutis Rytų Londone.

NAMAS „TEX-TONIC"

Pristatome studijos *Paul McAneary Architects Ltd* projektą „Tex Tonic House 1" – dvigubo aukščio apartamentus Viktorijoje, Londone.

Trumpa informacija

Trumpame kliento pateiktame konkurso aprašyme buvo pageidavimas sukurti dvejus apartamentus viršutiniame Centrinio Londono pašto bei *Phillips de Pury* meno centro pastato Viktorijoje, Londone, aukšte. Klientas išreiškė norą didelio tūrio lofto tipo erdvėms bei savo simpatijas šiuolaikiniam dizainui bei funkcionalumui. Studijos *Paul McAneary Architects* paraiška laimėjo konkursą su pasiūlymu išraiškingai natūraliai tektonikai išreikštai per daugybę naujų detalių, o taip pat ir naujo tipo medžiagos, liejamos medienos bronzos, išvystymu.

Dizaino koncepcija

Kadangi abu apartamentai pastatyti ant Centrinio Londono pašto, pašto pristatymo sistema tapo įkvėpimo šaltiniu dizaino koncepcijai. *Paul McAneary Architects* atsakas į užsakymą buvo patalpos suskirstymas į didelius natūralių medžiagų tūrius, skirtus privačioms veikloms, taip išreiškiant bei pabrėžiant bendrą patalpos vaizdą. Trys miegamųjų tūriai buvo pastatyti dideléje dvigubo aukščio lofto erdvėje, kad suteikti patalpas miegui: pagrindiniam miegamajam ir kitiems dviems miegamiesiems papildomai buvo

įrengta ir drabužinė, integruotas vonios kambarys bei bendras vonios kambarys. Atsižvelgiant į šiuolaikinį šeimyniškumą, privačių patalpų plotas santykinai kuklaus dydžio. Klientas išreiškė norą turėti didelę visapusišką gyvenamąją erdvę, idealiai tinkančią atsipalaidavimui bei vakarėliams, todėl gyvenamoji patalpa yra erdvi ir tinkama daugiatiksliai veiklai.

Bendra architektūrinė kalba yra vienu metu ir kukli, ir dramatiška: maišyta medienos tektonika buvo panaudota pabrėžiant jos tekstūrą bei būdingą grožį. Vertikalios natūralios šviesos kiekis užplūstantis per didelius stoglangius, stikliniai takeliai bei horizontalios užuolaidinės pertvaros maksimizuoja aštrų medinių lubų, ąžuolo sijų bei grindų, o taip pat ir bronzinės medžio tekstūros grūdėtumo bei rašto efektą.

Privatūs tūriai

„Tex-Tonic" namo tūriai demonstruoja natūralios tekstūros medžiagas. Plačios, stambios 100x200 mm ąžuolo lentos buvo panaudotos, kad pabrėžti smėliu šlifuoto ąžuolo gilumą su išreikšta kryžmine jungtimi. Tūrių junginys yra apšviestas iš apačios, kad maksimaliai išreikšti natūralią tekstūrą. Centriniam tūriui buvo sukurta nauja medžiaga, liejamos bronzos medienos apdaila. Pasiruošimo liejimui procese nuo medienos nušlifuojamas vasaros metu priaugęs sluoksnis, kad išreikšti maksimalią tekstūrą. Toliau mediena nudeginama panaikinant įvairius plaukelius bei atplaišas. Po bronzos liejimo vyko apdorojimas rūgšties tirpalu, taip bronza įgauna juodą atspalvį. Galiausiai rievės nudažytos, taip pabrėžiant bronzinę medienos tekstūrą.

Realizacija: Lapkritis 2010

Plotas: 466 m^2

Vieta: Viktorija, Londonas

Klientas: Privatus

Dizainas: Paul McAneary Architects Ltd

Fotografijos: Paul McAneary Architects Ltd

Apdovanojimai: Atrinktas tarp nominantų „Wood Awards 2011" (liet. medienos apdovanojimai) struktūros kategorijoje

Pakabinamos medinės antresolės grindys

Tikslas suteikti antresolės grindų plokštei iliuziją, jog ji plūduriuoja ore: struktūrinis išsūkis buvo sumažinti grindų storį iki kiek įmanoma siauresnio, taip gautas 95 mm storis. Techniškai tai buvo pasiekta prikabinus grindis prie plieninės stogo struktūros. Lieknos 50 mm sijos sutvirtina labai plonas grindis. Šaldomas vyno sandėlys sutvirtintas 10 mm storio kiliais, kurie nepaisant struktūrinės paskirties, kartu su 2268 metrų ilgio ištempta viela taip pat funkcionuoja kaip lentynos 3200 buteliams.

Konsoliniai laiptai

Konsolinės ąžuolo masyvo laiptų pakopos veda link struktūrinio stiklo grindų, kurios teikia natūralų apšvietimą bei permatomą jungtį tarp žemiau esančių virtuvės ir valgomojo zonų, o taip pat biuro zonos ir vyno sandėlio antresolėje.

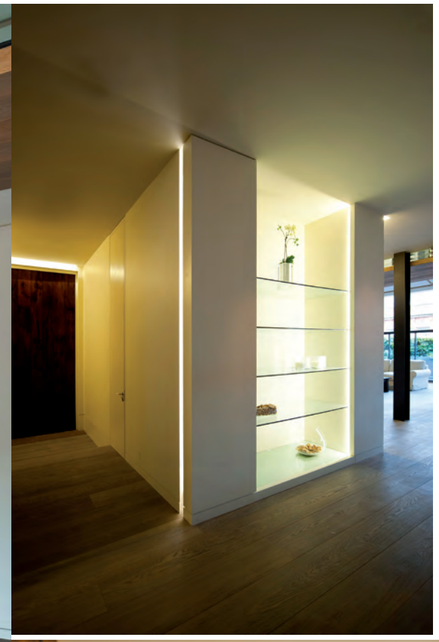

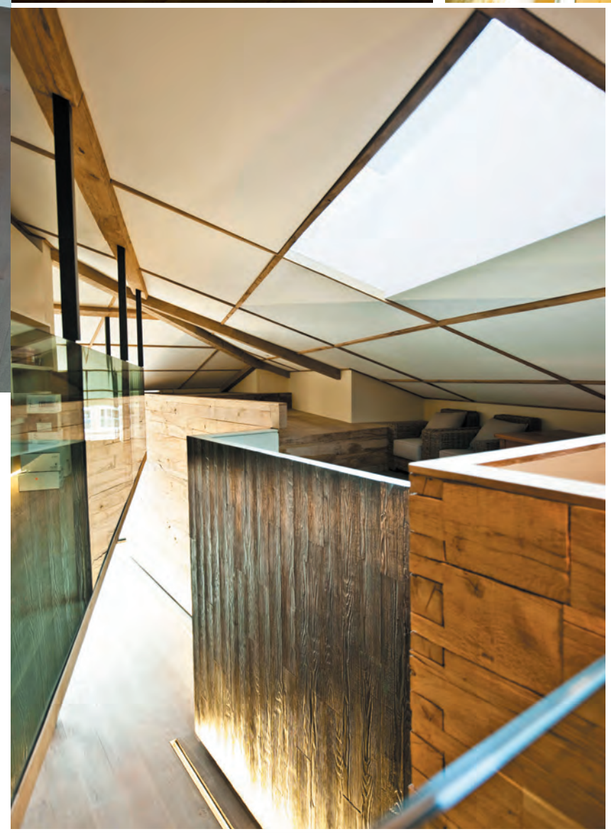

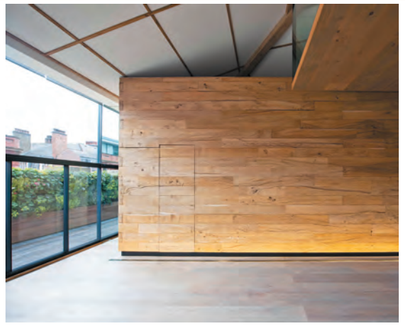

Židinys

Didelė atviro plano pagrindinė gyvenamoji erdvė yra perskirta skulptūriško betoninio židinio, žvelgiančio tiek į gyvenamąją, tiek į valgomojo zoną. Vietoje išlietas betoninis židinys su atvira kapsule suvienija natūralų betoną su natūralia medienos tekstūra. Rezultate išgauta gryna medžiaga su labai natūralia tekstūra – tiesiog gražus gaminys.

Paradinės durys

Įėjimas į „Tex-Tonic“ namą pagamintas iš 200 metų senumo Rodezijos vikmedžio. Durų matmenys – 3,7 x 1,4 m, o svoris apytiksliai 450 kg. Durys iš viršaus apšviestos, kad pabrėžti gražią šio nuostabaus medžio tekstūrą. Pernelyg didelės ir tekstūriškos durys sukuria lankytojams entuziazmą bei tam tikrus lūkesčius dėl interjero.

Valgomojo stalas

Valgomojo stalas panašus į paradines duris, jis taip pat pagamintas iš 200 metų senumo Rodezijos vikmedžio ir yra apstatytas 12 raudonmedžio valgomojo kėdžių „Chippendale“.

Apšvietimas

Architektų apšvietimo filosofija pasiūlė suteikti skirtingus pasirinkimus, kurie galėtų būti suderinti skirtingai aplinkai ir išsaugoti, kad tarnautų daugiafunkciniam erdvių panaudojime, bet kuriuo dienos ar nakties metu. Neskaitant virtuvės ir valgomojo apšvietimo, visa apšvietimo instaliacija paslėpta, todėl apšvietimas nėra tiesioginis, o taip pat minimalistinis bei atmosferinis. Apšvietimo nustatymai gali būti sureguliuoti nuo visiškos prieblandos iki labai dramatiško šviesos panaudojimo.

Sodas ant stogo

Klientas yra aistringas sodininkas ir augalų mylėtojas. Todėl buvo sukurta 21 m ilgio vertikali gyva siena: autonominė ir drėkinama augalinė sistema, kurioje vyrauja geltona, žalia bei balta spalvos. Ilga horizontali užuolaidinė sienelė maksimizuoja ypatingo tęstinumo tarp interjero ir eksterjero supratimą, taip išoriniam sodui tampant gyvybiškai svarbiu vidinės gyvenamosios erdvės komponentu.

Technologija

Architektai siekė kiek įmanoma labiau paslėpti technologijas integruojant visus įrenginius taip, kad erdvė galėtų išlikti kuo ramesnė, neužgriozdinta ir mąsli. Patalpos turi pilnai integruotą garso ir vaizdo sistemą, įskaitant „B&W“ erdvinio garso kolonėles bei sienoje integruotą valdymo monitorių, kuris aptarnauja daugybę vis didėjančios įvairovės media priemonių. Instaliuota KNX standarto sistema leidžia namų šeimininkams valdyti apšvietimą, garsą, šildymą, signalizaciją, žaliuzes, internetą bei televiziją iš bet kurios apartamentų erdvės iPad įrenginio pagalba.

Santrauka

Pagrindinės projekto savybės:

- Tūriai pagaminti iš 100mm storio, vieliniu šepečiu ir smėliu šlifuoto ąžuolo lentų, padengtų kaustine soda.
- Konsoliniai laiptai taip pat pagaminti iš 100mm storio, vieliniu šepečiu ir smėliu šlifuoto ąžuolo lentų, kad derintųsi prie tūrių.
- Smėliu šlifuotos ąžuolinės sijos ir kolonos su priveržtomis sudurtinėmis jungtimis.
- Iš naujo panaudota mediena; 200 metų senumo Rodezijos vikmedis panaudotas gaminant itin dideles paradines duris bei valgomojo stalą.
- Ąžuolinės lubos sutvirtinančios akustines lubas.
- 466 m2 300 mm pločio ąžuolinės grindlentės šlifuotos smėliu ir alyvuotos prieš vaškavimą.
- Plonos antresolės grindys pagamintos iš tokių pačių ąžuolinių grindlenčių.
- Pirmąkart pasaulyje panaudota liejamos medienos bronza tūrio apdailai.
- Virtuvėje įrengta „Gaggenau“ buitinė technika, automatinis vyno dalytuvas bei prieskonių darželis su automatine drėkinimo sistema.
- Plūduriuojantis vyno sandėlys antresolėje su horizontaliai suguldytais buteliais, kad matytųsi etiketės. Specialus apšvietimas iš apačios sukuria gražų švytėjimo efektą ant butelių.
- Lavos akmens siena svečių WC pagaminta iš 10x10 mm juostelių išpjautų iš lavos.
- Dangaus dušai: virš visų dušų įmontuoti stoglangiai.
- Gyva siena: 21 metro ilgio vertikalus stogo sodas.

A Warmer Minimalist

Minimalism in architecture, as in any other art subject, can boldly be called contemporary classic. This architectural form of simplicity and functionality is spreading worldwide. The style most probably originated in Japan is especially common among younger generation of architects. We are interview one of them- architect Paul McAneary (1973) who had gathered knowledge in the East, as well as the West, had found common language with the "father of modern architectural minimalism" John Pawson. An architect who doesn't need to fight classics to make modern architecture.....

Why did you choose architecture in the first place?

"I have known I wanted to be an architect since I was 12. I have always been designing since a very early age and love the challenge of design lateral thought- I remember at 6 designing a car from a child's perspective. I've made every decision in my life around being an architect. Its always good knowing what you want to do, that way you can focus."

Since still studying architecture you had started earning international experience. As I know it began in Hong Kong and continued in Japan. What did you gain in these countries? Do you feel the influence of different cultures in your work?

"Japan is unique, unlike any other place in the world. Japan developed separately to the rest of the world yet has retained its traditions in a very admirable way. Japan is the place where minimalism originates, the source point. Everything is so well considered from graphic design to floral arrangement, everything is aesthetically considered to a greater depth than is normal in most other developed countries in the world. I admire their use of natural materials in minimal design.

In Hong kong I learnt how to operate in a very fast paced, vibrant, environment. In Hong Kong you professionally either swim or you drown, there is no in between, you cannot bumble along - its important to learn how to work fast and efficiently- its actually more rewarding. You become metaphorically galvanized as an architect when working in Hong Kong. Hong Kong is like the land of opportunity, I was given fantastic opportunities, being thrown in at the deep end. I think this is the way to get the best of people, they enjoy it as as they feel they are personally growing. "

After acknowledgement of RIBA you started working with so called "father of modern architectural minimalism" John Pawson. How did you meet? Is Mr. Pawson's influence present in your style? Or is the similarity of your styles what brought you together?

"When I was at the Architectural Association (AA) I was elected on to the AA Council and, with time, I became the Honorary Secretary. I became acquainted with many prominent architects and members of the architecture community. After the AA I was self employed and my earliest projects were all minimalist in form. So it was not by coincidence that I was introduced to John Pawson and I was very lucky that he offered me a position in his studio of 10 designers. I learnt a huge amount whilst working for Pawson.

After leaving Pawson's studio the natural progression whilst setting up my own studio was to accept John's influence and develop PMA's work in a specific direction; to develop minimalism in the way I considered to be most relevant in response to my own critique of minimalist projects at that time.
Subsequently it has been about developing my own projects, moving away from the white walls and blonde wood flooring, its about a much more sustainable, natural and predominantly warm minimalism. "

How did you decide to establish your own studio?

"I have always wanted to run my own architecture and design studio. It has been my main aim, so the question has never been 'how' but rather, 'when' I should establish it."

Apart from architecture you also create design. What part of your work does design take? How would you describe your designs?

"In my company we create a variety of design, graphic design, typographic, lighting design, furniture design, product design even right down to how we design our videos or website, the whole thing has the same design philosophy. The rule of minimalism is to reduce any form right down to the least number of strokes. This philosophy is evident when you examine the forms that make up our font, we aimed to create the most minimal font possible. The furniture and lighting all has the same idea, the difference between something becoming physical and being on the screen is the notion of tectonics.

In my practice we spend longer on design development than any other company I have worked in. We want to explore new ideas, push boundaries by working with manufacturers and contractors to develop all the elements that make up any design piece - be it a house, a light or a chair. We aim to evolve what we do and what we produce. We develop ideas and concepts separately that eventually we will plug into the projects. In our recently completed project Tex-Tonic House 1 we created a new material, cast timber bronze. The wood was brushed to remove the summer growth to articulate the maximum texture, a cast in bronze was made then acid applied to achieve a blackened bronze finish. Finally the ridges were brushed to create 'highlights' expressing the wood texture of the bronze. This was a lengthy process but it meant we achieved the best possible design outcome for out client.

You often face renovation in your present practice. What difficulties and challenges do you face here?

"In London we have many conservation areas and as a practice we regularly deal with listed buildings, which means they are protected inside and out. Our planning system is allegedly-the most rigorous and demanding system in the world.

We have found through experimentation in our built projects that, contemporary architecture works best when juxtaposed with the old. This works as the contemporary architecture is minimal, it is not fighting against the classical historical context. We particularly like producing frameless junctions between the new and the old, such as touching glass up to old brick or stone. The architectural effect is to make both feel more special like a glass museum box over an artefact. The point where the new touches the old reinforces the crispness , the newness of the contemporary material."

Talking about difficulties, challenges, unexpected situations etc., what project of your's have stuck in your mind, or was the most emotional and why?

"Every project is unique and special. Every project no matter how small or how large has its own distinctive heart, a special element that we spend time and effort developing, that is the driving point for progressing what we do as a team of architects. Some of the challenges are bigger than the others but we get there in the end. No two projects are the same, every client is different therefore our designs reflect this. "

What is the future for Paul McAneary Architects?

"We are developing a range of bespoke limited edition furniture pieces, we want to use the internet to reach out to a wider spectrum of people. We think this is a very interesting idea which we will be exploring next year.

We will also be releasing new exciting cultural and commercial projects such as an art gallery in Central London and a boutique hotel in East London."

Tex-Tonic House 1

Paul McAneary Architects Ltd, are delighted to announce the completion of the project Tex Tonic House 1, a double-height penthouse apartment located in Victoria, London.

Brief

The clients brief in this invited competition was to design two apartments on the top floor of the existing Central London post office and Phillips de Pury art action house in Victoria, London. The client expressed a wish for large volume 'loft' spaces and his desire for a contemporary design and functionality. Paul McAneary Architects' response won the competition with a proposal for expressed natural tectonics through numerous new details, and even developing a new material type - of cast timber bronze.

Concept Design

Since, the two apartments are built on top of the existing Central London post office, the postal delivery system has been the inspirational source of the concept design. Paul McAneary Architects responded to the brief by expressing and magnifying the 'post box component-concept-element' into large boxes of natural materials accommodating for the private programme.
We placed three bedroom boxes within the large double height loft space, to provide rooms for sleeping accommodation: additional to the master bedroom and two further bedrooms, they accommodate for the master bedroom walk-in wardrobe, en-suite bathroom and a shared bathroom. In line with a more contemporary domesticity, the private programme area is relatively modest in size. The client expressed the desire to have a large versatile living space perfect for relaxation and parties, as a result the living area is spacious and serves multipurpose events.

The overall architectural language is modest and dramatic at the same time: mixed timber tectonics have been applied with an emphasis on their texture and intrinsic beauty. The amount of 'vertical natural light' flooding through the large skylights, walk on glass and the horizontal curtain walling maximise the exquisite effect of the natural grain and pattern of the timber ceiling, oak beams and floor as well as the bronze 'timber texture'.

Private Accommodation Boxes

The 'boxes' of the Tex-Tonic House display natural textured materials. The thick, 'chunky '100mm x 200mm oak sections have been designed to express the depth of the sand blasted oak with an expressed 'finger' or 'comb' joining detail. The array of boxes is illuminated from below to bring out the natural texture of the material to the full. For the box in the centre we developed a new material, a cast bronze timber cladding. During the preparation process of the timber for the cast we brushed out the summer growth of the timber to articulate the maximum texture. Following this process the timber was burnt to remove the timber's hair. Following the cast of the bronze an acid solution treatment was applied to achieve a blackened bronze finish. Finally the ridges were brushed to create 'highlights' expressing the wood texture of the bronze.

Suspended Timber Mezzanine Floor

The aim was to make the mezzanine floor plate to appear floating: the structural challenge was to reduce floor thickness to the minimum possible, as a result it is only 95mm thick. This was technically achieved by suspending the floor from the steel roof structure. Slender 50mm bars support the very thin floor. The chilled wine store is supported by 10mm thin fins, which apart from the structural purpose, function together with the 2268 metre tension wire as shelving for up to 3200 bottles.

Cantilevered Stairs

The cantilevered solid oak stair treads lead to a structural glass floor which provides natural light and a transparent connection between the lower kitchen and dining areas as well as the office area and wine store at mezzanine level.

Fireplace

The large open plan main living area is broken up by a freestanding sculptural concrete fire place, addressing both the living as well as the dining area. The in-situ cast concrete fireplace with exposed timber plank shuttering combines both the natural concrete and natural texture of timber. The result is a 'raw' material with a very natural texture - a simply beautiful product.

Front Door
The entrance to the Tex-Tonic House is made of 200 year old Rhodesian Teak. It measures 3,70 meter x 1,40 metre and weights approximately 450 kilos. The door is illuminated from above to emphasise the beautiful texture of this precious wood. The oversized appearance and the textured feeling of the door generate the visitor's enthusiasm and expectation for the interior.

Dining Table
The dining table is similar to the front door made of 200 year old Rhodesian Teak surrounded by 12 mahogany Chippendale dining chairs.

Lighting
Our lighting philosophy was to provide numerous options that could be tuned to different settings and saved to facilitate the multitude of uses of the space at any time of the day or night. Apart from the lighting for the kitchen and dining table, all light fittings are concealed all lighting is therefore indirect as a result minimalistic and atmospheric. The settings can be adjusted from very dim to a dramatic use of light.

Roof Garden
The client is passionate about gardening and vegetation.Therefore we designed a 21 metre long vertical living wall: a self-contained and irrigated planting system incorporating 'acid yellow', green and white planting scheme. The long horizontal curtain walling maximises the perception of spacial continuity between the interior and the exterior so that the external roof garden becomes a vital ingredient of the internal living space.

Technology
We aimed to hide the technology as much as possible, to fully integrate all requirements so as the space could remain as calm, uncluttered and contemplative as possible. The space has a fully integrated AV system including B&W surround sound speakers and an integrated monitor into the storage wall which facilitates the numerous and ever increasing types of media. The KNX system that was installed allows the occupier of the spaces to operate light, sound, heating, alarm, blinds, internet and TV from any space within the apartment, from their iPad.

Summary
The project's main features are:
1. the timber boxes built out of 100mm thick, wire brushed and sand blasted oak with a caustic soda finish.
2. the cantilevered stairs also in 100m thick wire brushed and sand basted oak to match.
3. the sandblasted oak beams and columns, with dowelled mortise and tenon pinned joints.
4. the use of reclaimed timber; the 200 years old Rhodesian teak to produce the oversized front door and matching dining table.
5. the detailed ceiling lattice work, also in oak that supports an acoustic ceiling;
6. the 466sqm of 300mm wide engineered oak flooring that was sand blasted and olive and white oiled before having a hard wax oil finish.
7. the thin mezzanine floor, also finished in the manipulated engineered oak boards.
8. the cast timber shuttering upon the concrete monolithic fireplace;
9. the development of cast timber bronze to produce the bronze box cladding - a world's first.
10. the kitchen fitted with Gaggenau appliances, an automated wine dispenser and herb garden with automated irrigation system.
11. the floating wine cellar at mezzanine level with wine bottles displayed horizontally, so that the labels are visible. The special lighting from below produces a beautiful glowing effect of the bottles.
12. the lava stone feature wall in the guest WC made of lava cut into 10mm x 10mm strips.
13. sky-showers: the installation of skylights above all showers.
14. the living wall: the 21 metre long vertical roof garden.